

havde saaledes vel undertiden fkaaret Hækkelse, skjøndt med Besvær, men til andre Tider havde Armen igjen været saa daarlig, at han ikke havde kunnet føre Føden til Munden med høire Haand. Han indrømmede, at han i Forening med sin Svigerfader har drevet et Hus med saa stort Jordtilliggende, at derpaa holdes 2 Heste, samt desuden af og til udført Dagarbejde, saasom Tærkning, hvorunder han, i Stedet for, som man pleier, at lade Hænderne skifte Plads paa Meisen, altid vilde have maattet holde venstre Haand øverst. Han navngav Personer, som maatte kunne give Oplysning om hans Svagthed, og erklærede, at hans Arm var bleven flettere, end den havde været i den første Tid efter hans Møde ved Bataillonet.

Under Forhøret var Korpslæge Scholten imidlertid traadt ind af Døren og havde nærmet sig bagfra, samt ved et pludseligt uventet Tag i Rekrut Poulsens høire Arm bragt den høit tilveirs, saa at Haanden kom langt over Hovedet, uden at Rekruten udstødte noget Skrig. Han vedblev ikke bestomindret at paastaa, at han selv ikke kunde løfte Armen, og et derefter af Lægen gjort Forsøg paa langsomt at hæve hans Arm iværet forblev frugtesløst.

Efter at endelig en anden Rekrut, som kjendte Poulsen fra Hjemmet, havde forklaret, at det var ham bekjendt, at Sidstnævnte for omtrent 4 Aar siden var stangt af en Tyr og siden den Tid havde lidt af Svækkelse i den høire Arm, navnlig ikke kunnet løfte den iværet, blev Forhøret udsat, for at Oplysninger kunde erhverves fra hans Hjemstavn, og Rekruten indlagt til Observation paa Sygehuset.

Han var her fra 20de Mai til 14de Juni under Behandling af Overlæge Salomon, som desangaaende har berettet følgende:

Ved Optagelsen befandt Poulsen at være velbygget og kraftig. Der tagtoges ved Undersøgelsen og Maaling Intet, som kunde tyde paa en sygelig Tilstand af hans Arm, ikke heller noget Ar efter foregaaende Beskadigelse. Høire Haands indvendige Klade har tydelige Spor af at være brugt til Arbejde nok saa meget som venstres. Den høire Overarm holdt

han tæt ind til Kroppen. Opfordredes han til at løfte den i Beiret, fjernede han den fra Kroppen indtil en Vinkel af 50°. Armens Bevægelser fortil og bagtil saavel som dens Rotation syntes ligeledes at være meget indskrænkede. Det lykkedes den Gang, og ofte senere Overlægen at løfte Armen op til henimod en ret Vinkel fra Kroppen. Vilde man løfte den høiere, holdt Rekruten altid stærkt igjen, jamrede sig og klagede over voldsomme Smertes, skjøndt Lægen maatte antage, at Smerten, hvis han overhovedet følte nogen, neppe kunde have været synderlig stor. Alt talte, efter Overlæge Salomons Skjøn, for, at den angivne Svagthed var opdigtet.

Da det netop kort iforvejen var lykkedes fuldstændig at kurere en af Bataillonens andre Simulanter ved Hjælp af kolde Styrtebade, forsøgtes først dette Middel, men uden Virkning. For at undersøge Skulderledets Tilstand anvendtes nu Kloroformnarkosen under Assistance af Korpslæge Scholten og Reserverlæge Brandsen. Den foretoges en Aften omtrent Kl. 6, uden nogen som helst Indvending fra Rekrutens Side. Under Bedøvelsen, som indtraadte let og hurtig, fandtes Armen aldeles frit bevægelig i Skulderledet i alle Retninger. Den kunde endog uden mindste Hindring lægges helt op over Hovedet. I denne Tilstand lod Overlægen Armen fastbinde og oppebiede Rekrutens Opvaagnen. Denne lod ikke længe vente paa sig, især da lidt koldt Vand blev stænket ham i Ansigtet; men med Bevidsthedens Tilbagevenden forstod han efter kort Tids Forløb atter at nærme Armen til Kroppen eller snarere denne til hin. Naar Aalborg Stiftstidende i sit Referat af Sagen figer, at Rekruten under den bevidstløse Tilstand blev spændt fast i Sengen og blev liggende fastspændt til næste Dags Morgen under stærke Smertes, medens Haanden var ganske fortblaa, og der i Armen fandtes en dyb Sure af Remmen, modsiges Overlægen dette med Bestemthed. Armen blev vel i sin over Hovedet liggende Stilling befæstet ved Sengens Hovedende, for at vise ham, naar han vågnede, at den kunde ligge i denne Stilling, og derved muligt føre ham til at tilstaa. Men for Dv-